

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Pf.20.334/2025/6.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

dr. Székely G. Gábor ügyvéd

ügyvéd címe1

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

10. sz. Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kiss Attila ügyvéd)

ügyvéd címe2

A per tárgya: gyorsított per, sérelemdíj

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 64.P.21.131/2025/4.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400 (négy száz) euró másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes keresetében 250.000 forint tőke, ennek 2023. július 15. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest sérelemdíj címén.

[2] Keresetében előadta, hogy az alperes által okozott baleset sérültje, a baleset következtében a felperes dobhártyája traumás repedést szenvedett, feje és egyéb részei zúzódtak, a sérülés következtében a felperes 4-5 napig nem hallott a jobb fülére, szükségessé vált a CT vizsgálata is. A testi sérülések mellett a trauma nyomasztotta, a forgalomban hosszú ideig túlzott óvatossággal vett részt. Keresetét a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megfizetése iránt indított gyorsított perről szóló 2020. évi LXX. törvény (Gyptv.) szabályai szerint kérte elbírálni.

[3] Perköltségét összesen 1600 euróban számította fel a megbízási szerződésben kikötött 200 euró óradíj és összesen 8 munkaóra figyelembevételével.

[4] Az alperes nem vitatta a kereseti kérelem jogalapját és összegszerűségét, azonban a felperes perköltségigényét elutasítani kérte.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 250.000 forint tőkét és ennek 2023. július 15. napjától a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 1600 euró perköltséget. Az illetéket 1500 forintra mérsékelte. Kötelezte az alperest a mérsékelt illeték megfizetésére.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 347. § (1) bekezdés a) pontja alapján rövidítetten indokolta.

[7] A perköltségről a Pp. 86. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján határozott. Az ügyvédi munkadíjat mint elsőfokú perköltséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint állapította meg. Az ügyvédi munkadíjat a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú határozatában kifejtett indokokra tekintettel nem tartotta mérsékelhetőnek. Figyelembe vette, hogy a felperes csatolta a közte és megbízója között létrejött megbízási szerződést, amelyben óránként 200 euró munkadíjat kötöttek ki, a keresetlevél beadásakor a felperes 7 ügyvédi munkaóra alapján jelölte meg a perköltségigényét, 2025. április 11. napján kelt beadványában további 1 óra tekintetében kérte munkadíja megállapítását. A 8 munkaórát és a 200 eurót megalapozottnak találta, ezért ez alapján a felszámított ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte az alperest.

[8] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a perköltség 320.000 forintra mérséklését.

[9] Fellebbezését egyrészt arra alapította, hogy az Alaptörvény értelmében a hivatalos pénznem Magyarországon a forint (Alaptörvény K) cikk), ezért a perköltséget az elsőfokú bíróság jogszabálysértően állapította meg euróban.

[10] Álláspontja szerint a körülbelül 80.000 forintos ügyvédi óradíj egy ilyen egyszerű megítélésű ügyben eltúlzott. Szintén eltúlzott a felszámított 8 munkaóra is, ezért indokolása szerint az IM rendelet 2. §. (2) bekezdése alapján mérsékelni kellett volna az ügyvédi munkadíjat. Mellékelte fellebbezéséhez a Kaposvári Törvényszék hasonló ügyben, azonos tényállás mellett hozott ítéletét.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, mivel az elsőfokú bírósági döntés helyes, az alperes fellebbezése megalapozatlan. Az alperes által hivatkozott alaptörvényi rendelkezésből még közvetett módon sem vezethető le olyan tételes jogi szabályozás, amely megtiltaná, hogy a fél igényét idegen pénznemben érvényesítse. Hivatkozott arra, hogy a keresetlevélén kívül számos beadványt terjesztett elő, a perköltségigényét okiratokkal igazolta. A perköltségigénye nem eltúlzott, figyelemmel az elvégzett munka mennyiségére és szakmai színvonalára. Utalt arra, hogy az egységes bírói gyakorlat az ügyvédi munkadíj megállapítása során mérlegeli az ügy

jellegét, a jogvita jelentőségét, súlyát, a jogi képviselő által ténylegesen elvégzett ügyvédi munka mértékét, annak idő- és munkaigényességét, szakmai színvonalát.

[12] A fellebbezési ellenkérelme elkészítésére tekintettel további 2 óra ügyvédi munkadíjat kívánt érvényesíteni a megbízási szerződése alapján.

[13] Az alperes fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében hangsúlyozta, hogy nem az ügyvéd által végzett munka szakmai színvonalát támadta, az aggályai a ténylegesen elszámolt órákkal szemben merültek fel.

[14] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[15] Fellebbezés hiányában a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján jogerőre emelkedett az elsőfokú bíróság ítélete a per főtárgya és az illetékről szóló rendelkezés, valamint 320.000 forint erejéig a perköltségről szóló rendelkezés tekintetében.

[16] Az ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés korlátai között gyakorolta a felülbírálati jogkörét, ilyen korlátnak minősültek a fellebbezés indokai, az abban megjelölt eljárási és anyagi jogszabálysértések (Pp. 371. §).

[17] Az ítéltáblának kizárólag a perköltség mértéke és pénzneme tekintetében kellett az elsőfokú ítéletet felülbírálnia.

[18] A fellebbezett körben az ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival is egyetértett.

[19] Az elsőfokú bíróság ítélete nem sértette az Alaptörvény K) cikkét, Magyarország hivatalos pénzneméből nem következik az, hogy a peres fél és a képviselője nem állapodhatnak meg idegen pénznemben fizetendő megbízási díjban, és az sem, hogy a külföldi pénznemben felmerülő perköltség megfizetéséről a bíróság csak Magyarország hivatalos pénznemében rendelkezhet.

[20] Az elsőfokú bíróság nem sértette meg az IM rendelet 2. § (2) bekezdését azzal sem, hogy az ügyvédi munkadíjat nem mérsékelte. Az alperes bírósági meghagyást követő ellentmondása és ellenkérelme a perköltségigény teljes elutasítására irányult a Pp. 86. § (1) bekezdése alapján. Nem adott elő az elsőfokú eljárásban olyan kérelmet vagy okot, amire

tekintettel az elsőfokú bíróságnak mérlegelnie kellett volna eljárása során a Pp. 81. § alapján felszámított ügyvédi munkadíj mérséklését az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján.

[21] Az elsőfokú bíróság egyebekben, a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú határozatában kifejtetteket szem előtt tartva, helyesen mellőzte az ügyvédi munkadíj mérséklését. Az elsőfokú bíróság perköltség rendelkezésének megváltoztatására a fellebbezésben írt okokból nem volt lehetőség.

[22] Az alperes nem indokolta meg fellebbezésében, hogy a 8 óra munkaidő milyen okból lett volna eltúlzott. Az ítéltábla egyetértett azzal, hogy összességében a 8 munkaóra a keresetlevél összeállításával, a perben benyújtott beadványok terjedelmével, tartalmával arányban áll.

[23] Az óradíj a megbízó és az ügyvéd közötti szabad megállapodás tárgya. A Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú határozatára figyelemmel csak kivételesen mérsékelhető, legfeljebb akkor, ha az a piaci viszonyokkal és a józan ésszel (Alaptörvény 28. cikk) nyilvánvalóan ellentétes. Az ítéltábla megjegyzi, hogy az ilyen díjmegállapodás alapján felszámított díj nem minősülne a Pp. 80. § alapján szükségképpen felmerült költségnek sem.

[24] A keresetlevél benyújtásakor az alperes védekezésének ismerete hiányában még nem ítélt meg a per tartama és bonyolultsága. Az ügy egyszerű megítélésére hivatkozással önmagában az ügyvédi munkadíj nem volt mérsékelhető. A fellebbezéshez csatolt törvényszéki határozat nem precedensképes. A jelen perben nem álltak rendelkezésre olyan adatok, amiből arra lehetne következtetni, hogy – különösen a 2025-ös ár-érték viszonyokat figyelembe véve – a 200 eurós óradíj és az alapján a keresetlevélért és beadvány készítéséért felszámított ügyvédi munkadíj az adott pertípussal, a piaci viszonyokkal, vagy a józan ésszel nyilvánvalóan ellentétes lenne.

[25] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének érdemben helyes, fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest 400 euró áfa nélkül felszámított ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére. A fellebbezési ellenkérelem elkészítéséért számított két munkaóra az elvégzett ügyvédi munka mennyiségével arányban állt.

Budapest, 2025. szeptember 2.

Dr. Hóbl Katalin s. k.

a tanács elnöke

Dr. Istenes Attila s. k.
k.

előadó bíró

Dr. Szabó Csilla s.

bíró